

[Tinning]

så længe man er syg, og vil derfor, som det hedder herinde, se positivt på sagen under det kommende udvalgsarbejde.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg er i den situation, at jeg kan takke samtlige ordførere for tilslutning, bogstaveligt talt fra A til Z. Det er ikke så sædvanligt, men det er jo også det sidste forslag, som behandles inden valget, og det er måske i virkeligheden et meget godt udtryk.

Selve lovforslagets udgangspunkt er jo, at honorarerne skal være, som de var gældende efter overenskomsterne pr. 31. marts 1987. Vi skal erindre, at der jo var realvækstrammer i forlængelsesloven fra marts 1985. Her er rammen overskredet med 46 mill. kr. i 1986, og det beløb svarer til den manglende indtægtsfremsgang, som speciallægerne vil mærke som følge af den manglende regulering pr. 1. april 1987. Der er altså en nær forbindelse mellem den tidligere lovgivning på området og dette forslag.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen med dette forslag har vist, at man gerne ser, at der i den periode, som kommer, kan forhandles om fornyelser og moderniseringer af overenskomsterne. Det er også understreget i bemærkningerne til forslaget § 4.

Jeg synes, det er vigtigt at erkende, at ikke alt er hensigtsmæssigt, som det er, at der her og dér er ting, som måske har levet for længe og ikke er praktiske, hverken for patienten eller for lægen.

Det gælder også til en vis grad for øjenlægenes forhold, sådan som de er draget med ind i debatten i forbindelse med baggrunden for forslaget her.

Med forslaget er det markeret, at indpassningen af nye ydelser i overenskomstsyste- met er et forhandlingsanliggende, sådan som det også var forudset i sygesikringsloven. Regeringen har ikke kunnet acceptere, at enkelte organisationer tager sig selv til rette på helhedens bekostning. Det er nødvendigt, at det offentlige har indflydelse på indholdet i speciallægepraksis, hvis sundhedsvæsenets ydelser skal kunne samordnes.

Jeg har ikke mange bemærkninger til ordførerne, og der er heller ikke stillet konkrete spørgsmål til mig i forbindelse med denne debat. Jeg hæftede mig lidt ved hr. Ager- schou fra Socialistisk Folkeparti, som lige-

som måtte slå en krølle på sig selv og finde frem til en nærmere definition af den ene og den anden slags overenskomst og sondre meget tydeligt imellem kollektive overenskomster på arbejdsmarkedet og aftaler om ydelser. Jeg er ikke uenig i denne sondring, men det er naturligvis politisk interessant at se, at det har været nødvendigt for Socialistisk Folkeparti i denne sammenhæng ikke alene at se på baggrund og behov, men også at anlægge definitioner med hensyn til, hvilken stillingtagen man ud fra en ideologisk betragtning var i stand til at gå ind i. Jeg takker ikke desto mindre hr. Agerschou for tilslutningen til forslaget. Det var mere, end jeg egentlig havde ventet.

Vi er altså i den situation, at vi nu kan konstatere, at der i hvert fald i princippet er tilkendegivet en positiv holdning til forslaget af alle partiernes ordførere, og det takker jeg for.

Der kan naturligvis være enkeltheder i forslaget, som ikke er opklaret gennem forslaget tekst, ligesom der kan dukke andre problemer op, og det skal vi naturligvis have tid til at belyse, sådan som vi sædvanligt gør det i forbindelse med et gedigent udvalgsarbejde her i huset. Jeg vil gerne erklære mig parat til at bidrage alt det, jeg kan, med hensyn til yderligere opklaring omkring forslaget, sådan som udvalget måtte ønske det.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren indledede med at sige, at det var egentlig ganske sjældent, at et lovforslag af den art mødte enstemmig tilslutning i Folketinget. Det er egentlig også bemærkelsesværdigt, og derfor er det fristende at spørge indenrigsministeren: hvad er så grunden til, at regeringen ikke af sig selv har fremsat det lovforslag? Hvad er grunden til, at man, som det blev sagt, måtte have vredet armen om for at fremsætte det lovforslag?

Jeg venter egentlig ikke noget svar, men der må jo være en årsag til det. Det var tilsyneladende så rigtigt, men vi skulle altså presse regeringen til at gøre det rigtige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning